

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO

NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA

Barcelona, dilluns, 11 d'octubre del 1937

ANY I

NUMERO 199

L'actual President de Catalunya acaba el seu mandat

Lluís Companys diu que no acceptaria d'ésser reelegit

Aquest matí, el President Companys ha rebut els periodistes i els ha dit que havia confidenciat amb el ministre Jaume Aiguader i amb el conseller de Cultura, Carles Pi i Suñer.

A més, les circumstàncies donen l'home adient a cada instant i ara no pot ja aquest, sinó altra persona de les moltes prestigioses de Catalunya, que lliures de responsabilitats directives anteriors i noves en l'esperança i en la confiança, orienti, removi o emenni i doni un nou impuls a l'esforç i a la unitat del conjunt català.

Des del mes lluc de ciutat serà el més fidel col·laborador del nou President i del seu Govern, i del Govern de la República, sense reserves, puix que tal abandoner l'últim i pugnes, si encara existís, i a juntar-se tota al redre del poder responsable.

Sortosament, per aquest camí i amb les perspectives de la nostra causa, que són ben falagareses, en l'aspecte general del país i en l'ampliació de tots els fronts, ens trobem ja en l'esforç últim que serà estora dolorós i ens semblarà llarg, que representa el premi definitiu d'una victòria que ja està assegurada.

A la meua actitud, —ha acabat dient—, hom li ha de donar un abast completament normal.

La resposta d'Itàlia és una negativa "absoluta"

França no adoptarà cap decisió sense previ i complet acord amb Anglaterra

A Londres creuen possible que Roosevelt es pronuncii en relació amb la guerra d'Espanya tal com ho ha fet amb la d'Extrem Orient

LA INTERPRETACIO FRANCESA A LA RESPONSA D'ITALIA

París, 11. — Obsequiosament es declara que la resposta d'Itàlia a la nota franco-britànica de intercessió per part del Govern francès amb una negativa absoluta.

El conflicte de l'Extrem Orient. — Començat.

L'aliança franco-soviètica. — Els obstacles.

Respecte a les argumentacions contingudes en la nota italiana per a tractar de defensar els punts de vista del Govern de Roma, es fa constar que els alegats són falsos i capicinos com es demostra pel següent:

Primer: Respecte a l'alegat italià sobre les proposicions que Roma presentà en 1936 perquè no es traslucís a Espanya l'humor de material de guerra, s'ha de posar de relleu que en aquella ocasió els tractats de contingents estaven, que, a més, podien trair en resultat el cal·licat de voluntaris mentre ara es tracta de voluntaris amb tota l'oficialitat, transmesa a Espanya per l'Itàlia amb caràcter oficial i nacional. La veritable prohibició de transmesa voluntaris a Espanya ja es promulgà en febrer de l'any actual sense ésser atesa.

Segon: Quan Itàlia proposà en 1936 que no es traslucís voluntaris estrangers a Espanya ja s'havia acordat de burlar provisionalment aquest dogma, com es demostra quan una senyora italiana marxà a Capri a soterrar a l'Àfrica.

València, 11. — El servei de Premsa de la Presidència del Govern, ha facilitat una nota que diu així: "El diumenge, a les nou de la nit, rebut el President del Consell, el nostre Govern el manté íntegrament en l'alt de la Presidència, els corresponents de Premsa, amb l'objectiu de fer-los unes declaracions que el Govern espanyol considera oportunes."

Per tot l'ocasional, es declara amb el mateix caràcter oficial que la resposta negativa d'Itàlia a la nota franco-britànica no té cap atenuació i no està justificada en els seus mèrits.

Als còrds respectables parisiens no s'amaga que Itàlia ha donat la puntilla a la no intervenció a Espanya, per bé que França no adoptarà cap decisió sense previ i complet acord amb la Gran Bretanya. — Començat.

L'ACTITUD D'ANGlaterra

València, 11. — El servei de Premsa de la Presidència del Govern, ha facilitat una nota que diu així: "El diumenge, a les nou de la nit, rebut el President del Consell, el nostre Govern el manté íntegrament en l'alt de la Presidència, els corresponents de Premsa, amb l'objectiu de fer-los unes declaracions que el Govern espanyol considera oportunes."

El periodisme continua dient que, seguit sigui el resultat de la consulta, així obrarà Anglaterra en relació amb la situació creada per l'actual d'Itàlia.

La informació que semblava en objecte de grans comentaris i ha donat motiu als més sensacionals periodistes que, per la seva gran varietat, ens animem de recollir. Ditem, només, que molts creuen possible que Roosevelt es pronuncii davant la guerra d'Espanya tal com ho ha fet davant el conflicte de l'Extrem Orient. — Començat.

València, 11. — El servei de Premsa de la Presidència del Govern, ha facilitat una nota que diu així: "El diumenge, a les nou de la nit, rebut el President del Consell, el nostre Govern el manté íntegrament en l'alt de la Presidència, els corresponents de Premsa, amb l'objectiu de fer-los unes declaracions que el Govern espanyol considera oportunes."

València, 11. — El servei de Premsa de la Presidència del Govern, ha facilitat una nota que diu així: "El diumenge, a les nou de la nit, rebut el President del Consell, el nostre Govern el manté íntegrament en l'alt de la Presidència, els corresponents de Premsa, amb l'objectiu de fer-los unes declaracions que el Govern espanyol considera oportunes."

Però, a més, el Govern de la República, en la seva nota de 4 de març, declarà solennement: "El Govern de la República, amb estimació que no era possible establir igualtat alguna entre les que, convenides de la justícia de la causa republicana vieren a lluitar espontàniament sota la bandera, defensando al mismo tiempo la paz y la libertad de Europa y aquellos que perteneciendo a unidades de Estados o armadas de vespugos armados obedeciendo órdenes concretas de sus respectivos Gobiernos a sostener con las armas la rebelión militar, acogió resplandientemente la idea del desembarco de todos los extranjeros que del lado del Gobierno y del lado de los rebeldes toman parte en la presente lucha, idea sobre la cual hacen clara alusión los ministros de Negocios Extranjeros de Francia y del Reino Unido en sus últimos discursos, frente al Senado francés y en la Cámara de los Comunes. El Govern

ment sotmesa al Govern de la República."

Com es veu, Amaraté solament va voler indicar que els qui formen part de l'Exèrcit Republicà com a voluntaris, ho són substancialment, per incorporar voluntàriament, no per un ideal, mentre que les forces italianes i alemanyes no són voluntaries, perquè s'incorporen a Espanya contra l'ur voluntari i formen coses completament ocupades. Per tant, les forces voluntàries republicanes poden retirar-se del nostre país quan el Govern vulgui i així serà en el moment que estiguem segurs de la reciprocitat.

València, 11. — El Govern de la República, en la seva nota de 4 de març, declarà solennement: "El Govern de la República, amb estimació que no era possible establir igualtat alguna entre les que, convenides de la justícia de la causa republicana vieren a lluitar espontàniament sota la bandera, defensando al mismo tiempo la paz y la libertad de Europa y aquellos que perteneciendo a unidades de Estados o armadas de vespugos armados obedeciendo órdenes concretas de sus respectivos Gobiernos a sostener con las armas la rebelión militar, acogió resplandientemente la idea del desembarco de todos los extranjeros que del lado del Gobierno y del lado de los rebeldes toman parte en la presente lucha, idea sobre la cual hacen clara alusión los ministros de Negocios Extranjeros de Francia y del Reino Unido en sus últimos discursos, frente al Senado francés y en la Cámara de los Comunes. El Govern

ment sotmesa al Govern de la República."

Com es veu, Amaraté solament va voler indicar que els qui formen part de l'Exèrcit Republicà com a voluntaris, ho són substancialment, per incorporar voluntàriament, no per un ideal, mentre que les forces italianes i alemanyes no són voluntaries, perquè s'incorporen a Espanya contra l'ur voluntari i formen coses completament ocupades. Per tant, les forces voluntàries republicanes poden retirar-se del nostre país quan el Govern vulgui i així serà en el moment que estiguem segurs de la reciprocitat.

ment sotmesa al Govern de la República."

Com es veu, Amaraté solament va voler indicar que els qui formen part de l'Exèrcit Republicà com a voluntaris, ho són substancialment, per incorporar voluntàriament, no per un ideal, mentre que les forces italianes i alemanyes no són voluntaries, perquè s'incorporen a Espanya contra l'ur voluntari i formen coses completament ocupades. Per tant, les forces voluntàries republicanes poden retirar-se del nostre país quan el Govern vulgui i així serà en el moment que estiguem segurs de la reciprocitat.

ment sotmesa al Govern de la República."

Com es veu, Amaraté solament va voler indicar que els qui formen part de l'Exèrcit Republicà com a voluntaris, ho són substancialment, per incorporar voluntàriament, no per un ideal, mentre que les forces italianes i alemanyes no són voluntaries, perquè s'incorporen a Espanya contra l'ur voluntari i formen coses completament ocupades. Per tant, les forces voluntàries republicanes poden retirar-se del nostre país quan el Govern vulgui i així serà en el moment que estiguem segurs de la reciprocitat.

ment sotmesa al Govern de la República."

Com es veu, Amaraté solament va voler indicar que els qui formen part de l'Exèrcit Republicà com a voluntaris, ho són substancialment, per incorporar voluntàriament, no per un ideal, mentre que les forces italianes i alemanyes no són voluntaries, perquè s'incorporen a Espanya contra l'ur voluntari i formen coses completament ocupades. Per tant, les forces voluntàries republicanes poden retirar-se del nostre país quan el Govern vulgui i així serà en el moment que estiguem segurs de la reciprocitat.

ment sotmesa al Govern de la República."

Com es veu, Amaraté solament va voler indicar que els qui formen part de l'Exèrcit Republicà com a voluntaris, ho són substancialment, per incorporar voluntàriament, no per un ideal, mentre que les forces italianes i alemanyes no són voluntaries, perquè s'incorporen a Espanya contra l'ur voluntari i formen coses completament ocupades. Per tant, les forces voluntàries republicanes poden retirar-se del nostre país quan el Govern vulgui i així serà en el moment que estiguem segurs de la reciprocitat.

ment sotmesa al Govern de la República."

Com es veu, Amaraté solament va voler indicar que els qui formen part de l'Exèrcit Republicà com a voluntaris, ho són substancialment, per incorporar voluntàriament, no per un ideal, mentre que les forces italianes i alemanyes no són voluntaries, perquè s'incorporen a Espanya contra l'ur voluntari i formen coses completament ocupades. Per tant, les forces voluntàries republicanes poden retirar-se del nostre país quan el Govern vulgui i així serà en el moment que estiguem segurs de la reciprocitat.

ment sotmesa al Govern de la República."

Com es veu, Amaraté solament va voler indicar que els qui formen part de l'Exèrcit Republicà com a voluntaris, ho són substancialment, per incorporar voluntàriament, no per un ideal, mentre que les forces italianes i alemanyes no són voluntaries, perquè s'incorporen a Espanya contra l'ur voluntari i formen coses completament ocupades. Per tant, les forces voluntàries republicanes poden retirar-se del nostre país quan el Govern vulgui i així serà en el moment que estiguem segurs de la reciprocitat.

ment sotmesa al Govern de la República."

Com es veu, Amaraté solament va voler indicar que els qui formen part de l'Exèrcit Republicà com a voluntaris, ho són substancialment, per incorporar voluntàriament, no per un ideal, mentre que les forces italianes i alemanyes no són voluntaries, perquè s'incorporen a Espanya contra l'ur voluntari i formen coses completament ocupades. Per tant, les forces voluntàries republicanes poden retirar-se del nostre país quan el Govern vulgui i així serà en el moment que estiguem segurs de la reciprocitat.

ment sotmesa al Govern de la República."

Com es veu, Amaraté solament va voler indicar que els qui formen part de l'Exèrcit Republicà com a voluntaris, ho són substancialment, per incorporar voluntàriament, no per un ideal, mentre que les forces italianes i alemanyes no són voluntaries, perquè s'incorporen a Espanya contra l'ur voluntari i formen coses completament ocupades. Per tant, les forces voluntàries republicanes poden retirar-se del nostre país quan el Govern vulgui i així serà en el moment que estiguem segurs de la reciprocitat.

ment sotmesa al Govern de la República."

Com es veu, Amaraté solament va voler indicar que els qui formen part de l'Exèrcit Republicà com a voluntaris, ho són substancialment, per incorporar voluntàriament, no per un ideal, mentre que les forces italianes i alemanyes no són voluntaries, perquè s'incorporen a Espanya contra l'ur voluntari i formen coses completament ocupades. Per tant, les forces voluntàries republicanes poden retirar-se del nostre país quan el Govern vulgui i així serà en el moment que estiguem segurs de la reciprocitat.

ment sotmesa al Govern de la República."

Com es veu, Amaraté solament va voler indicar que els qui formen part de l'Exèrcit Republicà com a voluntaris, ho són substancialment, per incorporar voluntàriament, no per un ideal, mentre que les forces italianes i alemanyes no són voluntaries, perquè s'incorporen a Espanya contra l'ur voluntari i formen coses completament ocupades. Per tant, les forces voluntàries republicanes poden retirar-se del nostre país quan el Govern vulgui i així serà en el moment que estiguem segurs de la reciprocitat.

ment sotmesa al Govern de la República."

Com es veu, Amaraté solament va voler indicar que els qui formen part de l'Exèrcit Republicà com a voluntaris, ho són substancialment, per incorporar voluntàriament, no per un ideal, mentre que les forces italianes i alemanyes no són voluntaries, perquè s'incorporen a Espanya contra l'ur voluntari i formen coses completament ocupades. Per tant, les forces voluntàries republicanes poden retirar-se del nostre país quan el Govern vulgui i així serà en el moment que estiguem segurs de la reciprocitat.

EDITORIAL

S'acabarà la comèdia, ara?

La resposta de Mussolini a la nota franco-britànica, ultra ésser un tractat d'hipocresia, és una insolència més del socialista renegat. És una cançó, la resposta, que no s'adriu, per ni molt, amb les traves d'uns dies enrera, amb les quals el "Duce" es vanava de la seva intervenció en els afers interiors d'Espanya. La resposta és plena d'hipocresia, amb les quals ja sabem acobardats, i altres pinedes d'insolència, prou de nosaltres mal educats, els quals, en ésser agafats en mancament, encara tracten d'imposar condicions que estarien bur responsabilitat.

de un intervegnent negant a l'Espanya republicana, el legítim dret a comprar armes i munició a tota els països que s'hi pogués vendre, i cal esperar tant que la diplomàcia anglesa s'hagi adonat que la seva política de deixar fer la seva falla, més anuada cada dia que passa, car els interessos anglesos a la Mediterrània són sotmetuts per la pirateria que propugna per constituir-se en llet del més fort.

Certament que la culpa no és de Mussolini, si aquest intenta una vegada més clavar la llufa a Anglaterra i França. La farsa de la política de no intervenció ha estat la causa que Mussolini fes el que ha fet fins ara: riure's de la seriositat amb què Anglaterra i França han fet el paper de babau, i veu no nians sigui que l'afar de la intervenció estrangera a Espanya ha d'ésser dirigit dins de la intervenció estrangera a Espanya sigui dirigit dins de l'afar de la política de no intervenció. "Discutit? Discutit?"

No són els interessos de l'Espanya republicana el que preocupa els polítics de la Gran Bretanya. Espiritualment, ells sentien una viva satisfacció que Franco em guanyés la partida. Però sembla ésser que ja ha començat l'esvament del Govern anglès, en comprendre que amb el triomf del triomvirat Franco-Mussolini-Hitler, els interessos d'Anglaterra patirien enormement. A França ja fa temps que començà l'esvament.

Justament sembla ésser que França i Anglaterra s'han adonat que la base del fracàs de la política de no intervenció, consisteix a haver obert massa una cosa que exigia foto des del primer moment, la qual cosa ha pogut ésser recordada pel President Roosevelt, en donar una lliça de sentit pràctic a la diplomàcia europea, particularment a l'anglesa. Perquè ja és un cas de dignitat no confondre un dia més totant que Itàlia i Alemanya, desbordades per l'ur política de "chantage", vagin passant en perill la pau del Mar. Així és el que ha volgut dir el serollós discurs del President dels Estats Units.

El fet d'obrir la frontera pirenenca, però, no és tot. És molt, certament, perquè el Govern de la República compta amb milions econòmics per a adquirir tot el material de guerra que li és necessari i, amb material suficient, l'Exèrcit Popular és prou per a fer front i vençer tota els enemics de la Llibertat. El que interessa, malgrat la seguretat de la nostra victòria, és que la victòria sigui un fet ben aviat, perquè com més aviat l'absoltem, la victòria, més humana haurà estat la guerra que ensangonés les terres d'Espanya, i per això és força interessant que Itàlia i Alemanya desin d'expedicionar "voluntaris" per a engruissar els rengles factiosos. No hi fa res que envii armes i munició a Franco. Mentre la frontera pirenenca estigui oberta per a nosaltres, el nostre Exèrcit Popular podrà acabar en poques setmanes amb totes les divisions de traïdors; i aquesta rapidesa en acabar la guerra civil espanyola, si interessa a la República, no interessa menys a França i Anglaterra i a tots els pobles interessats que la pau del Món no sigui perturbada, com ho seria ben aviat si els qui poden i en tenen el desre no posen els peus a retlla a l'imperialisme de Mussolini i Hitler.

«Nosaltres ens hem habituat al sacrifici a la voluntat de vèncer, passi el que passi», ha dit el cap del Govern

"La Brigada Internacional, com organisme, com entitat, és absolutament espanyola"

València, 11. — El servei de Premsa de la Presidència del Govern, ha facilitat una nota que diu així: "El diumenge, a les nou de la nit, rebut el President del Consell, el nostre Govern el manté íntegrament en l'alt de la Presidència, els corresponents de Premsa, amb l'objectiu de fer-los unes declaracions que el Govern espanyol considera oportunes."

ment sotmesa al Govern de la República."

ment sotmesa al Govern de la República."

ment sotmesa al Govern de la República."

JOCS INTERNACIONALS

LES ELECCIONS CANTONALS A FRANÇA

EL DIA D'AHIR VA TRANSCORRER SENSE CAP INCIDENT GREU

La major part de candidats es troben en «ballottage»

Són reelegits sis ministres

LA JORNADA ELECTORAL

HERRIOT ES TROBA EN "BALLOTAGE"

París, 11. — Segons les notícies rebudes fins ara sobre la jornada electoral d'ahir, el nombre de candidats que es troben en "ballottage" és veritablement excepcional, per la qual cosa caldrà esperar el proper diumenge per a conèixer les inclinacions demostrades pel cos electoral.

El ministre Chapot i Lebas es troben en "ballottage". Els ministres elegits són: Aurio, Bertrand, Bonnet, Dormoy, Monnet i Max Rancart. — Començat.

París, 11. — Les eleccions cantonals celebrades ahir van transcórrer sense cap incident greu. Comunicats de Lyon que el president de la Cambra i alcalde d'aquella ciutat, Edmond Herriot, es troba en "ballottage".

La campanya contra l'analfabetisme

València, 11. — La "Gaerda" pública, entre d'altres, les següents disposicions d'Instrucció Pública.

Diumenge vinent Largo Caballero parlarà en un acte públic a Madrid

València, 11. — La Correspondencia de Valencia publica en el seu número d'aquesta tarda, una destacada notícia en la qual s'ha celebrat a Madrid un acte públic en el qual interveindrà l'actual president del Consell, Francisco Largo Caballero.

A qui triarà...?

(De «Vendredis»)

LA VELLA ESPANYA FEUDAL

El rendiment de la terra en la petita i gran propietat

El major contribuent econòmic ha estat sempre una Catalunya pública, del qual ha sorgit aquesta plaga nacional coneguda amb el nom de "separacionisme". Mancat d'aquella iniciativa que caracteritza la burguesia emprenedora, sense posibilitat de fer rendir els seus camps, explotant la terra, aprofitant les seves forces, aprofitant les seves energies, aprofitant les seves forces, aprofitant les seves energies...

Una no passaven d'electorats; d'altres, col·laboraven l'ambició amb els ministres; els més acabats escaivaven focs promissors, però entre tots tenien a l'hora mans les regnes de l'Estat, eren els amos del poder polític i econòmic, la qual cosa els permetia de repartir-se prebendes i sinistres, apartar negocis i habilitats, i si el camponès famílic es llançava al carrer, a la recerca de pa, aparellaven llavors les figures sinistres de la Guàrdia civil, que, com diu el "romanc" del nostre Garcia Lorca...

entre els països agraris. Les causes no hem d'anar a cercar-les solament en les males condicions del terreny, en la improductivitat del sol, sinó, especialment, a la manca d'una tècnica agrícola; a no haver fet un estudi de la terra aplicant un cultiu pertinet; a la utilització poc intensa que s'ha fet de maquinària; a l'empreu empíric d'adobs; a la manca d'una repoblació forestal adequada; a no tenir un pla hidràulic vertebret i omplert; a l'absència de la incapacitat que predominava entre les classes posseïdores; a l'absència de què tenien les propietats els terratinents i latifundistes.

PERFILS

TRIPTIC

Les paraules reveladores del senyor Portela Valladares, dites a un reduït del diari madrileny "La Libertad", durant el curs de la seva estada a València, respecte a allò que podria fer i no va fer-hi la matineda del 16 de febrer del 1937, palesa com el feixisme de casa treballava a la llum del dia i cura a cura del Poder constitucional per instaurar el règim de força que, parcialment, començà el 18 i 19 de juliol del 1937, i dies subssegüents, a la resta d'Espanya.

La primera remarc que se'n fa davant aquest aclariment de tipus històric, és que la gesta de la militària, amb una mica de coratge i menys eufòria electoral, podria haver estat tallada de soca i arrel. Si hom sabia qui eren els capitosts de la conspiració, amb feix i sense, els quals amb un excels de puritat s'havien destapat del tot, i per què no se'ls posava la mà al damunt, deixant sense efecte els seus tenebrosos propòsits? I si això no es féu el 16 de febrer del 36, ¿què va privar que es realitzés des d'aquell dia fins al 19 de juliol?

Encomenat, la resposta és poc afalagadora. Contra el feixisme aixecat en armes només hi hagué una sola força: el Poble. La mateixa que avui, a desgrat dels setze mesos que portem de guerra, multiplicat-se a si mateixa, pot vèncer el feixisme internacional. Cal que tothom ho tingui en compte.

PERFILS

TRIPTIC

La primera remarc que se'n fa davant aquest aclariment de tipus històric, és que la gesta de la militària, amb una mica de coratge i menys eufòria electoral, podria haver estat tallada de soca i arrel. Si hom sabia qui eren els capitosts de la conspiració, amb feix i sense, els quals amb un excels de puritat s'havien destapat del tot, i per què no se'ls posava la mà al damunt, deixant sense efecte els seus tenebrosos propòsits? I si això no es féu el 16 de febrer del 36, ¿què va privar que es realitzés des d'aquell dia fins al 19 de juliol?

Encomenat, la resposta és poc afalagadora. Contra el feixisme aixecat en armes només hi hagué una sola força: el Poble. La mateixa que avui, a desgrat dels setze mesos que portem de guerra, multiplicat-se a si mateixa, pot vèncer el feixisme internacional. Cal que tothom ho tingui en compte.

Encomenat, la resposta és poc afalagadora. Contra el feixisme aixecat en armes només hi hagué una sola força: el Poble. La mateixa que avui, a desgrat dels setze mesos que portem de guerra, multiplicat-se a si mateixa, pot vèncer el feixisme internacional. Cal que tothom ho tingui en compte.

ELS SOMNIS D'UN DICTADOR

Napoleó, Matteotti, el tsar, l'emperadriu Josefina, una mare italiana, banderes roges cantant «La Internacional», un camperol i el pare del dictador l'acusen d'assassí, farsant i traïdor i profetitzen a seva fi: Morir a mans del Poble

En la revista literària mensual que amb el títol de "Una Wort" es publica a Moscou, ha estat inclòs l'article de Michael Gold que reproduïm a continuació: Com la majoria dels laranxas, especuladors i assassins, Mussolini no dorm bé. Recentment les seves nits van ésser horribles, no obstant que els dies semblaven de glòria i esplendor.

Després del dia històric —per exemple— en què va dir que Agri-gèrra emunça cap a la seva pèrdida, al mateix temps que enviava 50.000 homes més al desert africà, se va imaginar que havia fet un informe rogós, i no va sentir tant com de costum de la seva indignació criminal, però, malgrat tot, va tenir un somni particularment dolent.

—Ella? Ella? —va exclamar Mussolini, amb sorpresa—. ¿Qui són aquesta "ella"? —El Poble —va murmurar Napoleó, malintencionat—. ¿Què va dir Lénçin? "Que Déu ha d'estimar les gentes humils, car n'ha creat tan gran nombre..."

—El Poble —va dir Matteotti, de les ferides del qual brotava la sang. Va desaparèixer. Al fill de Mussolini es va apropiat una camperola, petita i arrugada. —Mare! Que fas tu aquí? —va gemegar el dictador—. Veste'n, mare! Tu n'has d'ocupar-te de la política!

Un nou acte dels pirates? Sembla que el vaixell portaavions britànic «Glorious» ha estat atacat per un submarí en el Mediterrani central

Londres, 11. — S'assegura que el vaixell portaavions britànic "Glorious", ha estat atacat per un submarí al Mediterrani central. S'ha estat atacat per avions, encara que aquesta última versió és unànimement refutada.

D'altres informacions neguen que el "Glorious" hagi estat atacat per submarins o avions i declara que l'incorregut en que el "Glorious" ha intervingut per primera vegada des d'antigues pelles submarins i avions pirates contra un vaixell mercant.

El "Glorious", desplaça 22.000 tones. Posseix màquines que li proporcionen una potència de 90.000 cavalls i la seva velocitat fluctua entre 31,38 i 31,5 nusos. Els seus dipòsits de combustible són capaçs per a 3.250 tones de "mazout".

El "Glorious" és capaç per a 62 avions i el seu armament consisteix en 16 canons antiaeris de 120 mil·límetres i enorme nombre de canons lleugers i metralladores antiaeris.

MOTOR «Nosaltres ens hem habituat al sacrifici...»

Tu, com tenim dit des d'aquestes columnes, dijous dia obert el XXI Saló Internacional de l'Automòbil de París.

Per bé que l'obertura tingué loc d'ajoure, el Saló no fou oficialment inaugurat fins abans d'haur, diu-se, amb la visita que hi féu el President Lebrun.

El Saló, pel que llegim en els diaris rotatius parisiens, presenta enguany un aspecte completament nou en relació a anteriors edicions d'aquesta magna organització de l'Automobilisme.

No vull desaprofitar —fins i tot— l'oportunitat de retrar un homenatge als homes que vingueren a la nostra pàtria emposos per un ideal pacífic i generós, conduïda que contrasta amb la dels cosos d'èxercit agressors, els quals han arribat per a prendre posicions estratègiques amb viates a una guerra i gegantina agressió.

elles no és nou sota el sol, és l'afortisme itali, i amb l'actual Saló de París, hom palesa un cop més l'activitat de la seva consciència. El retorn a velles fórmules, abandonades un dia per arribar a homes que res no és definitiu entre nosaltres. Revindrem oportunament sobre el tema.

RECEPTORA Galícia no tindrà el feixisme ni un minut de descans

ELS CRIMINALS SON A L'ALTRA BANDA

"The Irish Democrat", periòdic irlandès veritablement de dretes, dóna la notícia següent:

"Els apòlogues del cadàver Franco afirmen que aquest no aplicaria cap pena si aquesta no fos acordada per un Tribunal, d'acord amb la llei. Doncs malgrat la promesa, a l'òrgan oficial de Franco, a Bilbao, es publiquen les penes següents:

Melchor Huguetalet, pena de mort per haver treballat en la confecció del diari oficial del Govern.

Demetri Baturia, fondista que serví un licor al Govern basc, condemnat a mort.

Carmeta Aranguren, per haver predicat un sermó a les tropes basques, pena de mort.

Manuel Arriaga, abat, per haver celebrat diverses misses abans de la marxa de les tropes al front, sentenciat a mort.

Prieto Sotero, Batza i Legarra, per una suposada ofensa, a 30 anys de presó.

D'altres capellans culpats d'haver prestat els auxilis espirituals als soldats del Govern basc, de 5 a 12 anys de presó.

La llei és aprofitadora. Però, qui, llevat dels antifeixistes, en farà cas?

DEL MATEIX PERIÒDIC, EN EL SEU EDITORIAL

"De la mort de temps que la lluita que sosté la República espanyola és una guerra entre la gent del país, sinó una guerra per la independència nacional, sostinguda contra els generals traidors i contra la invasió del territori espanyol pel feixisme italià i alemany. Mussolini ho ha declarat desordenadament en ocasió de la presa de Santander, i el Führer ha fet el mateix en el seu discurs de Nuremberg. En ses paraules, Hitler ha deixat entreveure que el triomf de Franco s'imposaria per tot de la força i perquè així convenia als interessos germànics."

Veritables agraïments que nosaltres coneixem sobradament, però que els crims dels traidors van agraïment de mica en mica, fins a esperar emprendre-los del tot quan els despeses s'hagin fet els amos d'Europa.

Per sort, els espanyols civils hem recuperat a temps que la venint ens l'hem de defensar nosaltres a cops d'estaca. Les llibres, s'ha començat que no serviran.

LA MENTIDA ES UNA ARMA FEIXISTA

Diu la "Gazetta del Popolo" que sap que l'ajuda de Rússia a l'Espanya lliure és enorme i que l'atac al vaixell anglès "Basilisk" cal atribuir-lo als Germans de la República i de Moscou. Poc segur de la mentida que aquest diari s'empeça, s'escapa com pot, atribuint-la a Berlín.

PER LA LIQUIDACIÓ DELS SISTEMES INSERVIBLES

En una nota lliurada a Lord Plymouth, el Govern britànic demana que s'acabi amb el control terrestre tal com s'ha fet amb el control naval. Encara, en reserva de fer, per mitjà del seu representant, una declaració més detallada durant el curs d'una reunió ulterior del Comitè de no intervenció. El Govern britànic considera que el sistema de control posat a la pràctica el 7 d'octubre del 1936, constitueix un conjunt en el qual s'han les peces s'hi complementen i que la desaparició de les patrulles navals i la suspensió del control en la frontera hispano-portuguesa no permetrien el manteniment d'aquest sistema.

PER LA INDEPENDÈNCIA XINESA

Comunistes de Nova York que s'ha celebrat una gran manifestació a primera del març, al Madison Square Garden, per a demanar el cessament de les exportacions japoneses. Estava organitzada per la Liga Americana Contra la Guerra i el Feixisme i els Amics Americans del Poble Xines. Ha estat proposat un pla de boicots que en el punt: Retorn immediat de les mercaderies japoneses. Ajut a la Federació Americana de Treballadors per a permetre-li de negar tota col·laboració en el transport de productes originaris del Japó. Intervenció per a establir les normes d'embalament contra els materials de guerra destinats al país agressor, etc., etc., en carter, al país agressor, llibertat absoluta de compra. Pressió al Govern dels Estats Units perquè compleixi les obligacions contingides en el Tractat de les nou Potències i el Pacte Briand-Kellog.

Es proposa, com es pot veure, no poden ésser més bona. Només tot que els treballadors nord-americans s'atreveixin a posar-los en pràctica.

LA GRASSA, EL SEU METGES I LA MANCA DE QUEVIURES

En el "Wilde und Macht", òrgan "nazi", editat per Baldur von Schirach, "Führer" de les joventuts del Reich, es pot llegir una meditació sobre el "menjar" alemany, on es diu que és aquest darrer anys l'alimentació germana ha tingut, sobretot, el defecte d'exagerar el consum de la grassa. Afegeix que serà precís de tenir en compte les diferències particulars que existeixen entre les necessitats de les diverses regions del Reich i també entre les diferents professions, essent-ne necessàriament superior el consum de grassa en les regions de clima dur al de les regions benignes i assolades. No obstant — afegeix — la ciència mèdica ha establert que una alimentació més higiènica i més natural haurà de substituir una part del consum de grassa i carns: la de llegums, fruites, productes de la llet, peix, en f., i altres productes derivats de les patates i del sucre. L'autor acaba afegint que les rares investigacions empíriques fins ara, hauran demostrat que el poble alemany, en l'època actual, no es nodreix tal com hauria de fer-ho.

A les manifestacions de Baldur von Schirach cal afegir-hi la que ha fet Goebbels, el dia 3 del corrent, en la feia "nazi" de la col·lita a Buckeburg, el qual ha confessat plànerament que la col·lita d'engany era esquivada i que si els consumidors no es priven de quelcom, el proveïment no podrà assegurar-se. Els precs menjar menys — diu — i fer ho de les patates en lloc del pa. El locutament de Hitler semblava exigir servir-se de la força i la regulació del consum.

A Galícia no tindrà el feixisme un minut de descans... Aquesta és la consigna que recorre les valls, turons i plaigues, recollida per milers de cratures, que sobre la seva carn, sobre la seva llar han sentit les seves lletes. No importa que els assassinis a sou del "generalissim" hagin recorregut els més foscos indrets, sembrant la mort i la ruina. És inútil que sota el fred de les pedres hagin quedat morts en els camins milers i milers d'obres que s'eren l'orgull del camp i de la mar. Llurs cases, que foren aquejades i les seves famílies, perseguides, marxen afeixades sense direcció pels camins i carreteres. No hi ha pau a Galícia per als executors de tal crima. No hi ha homes a Galícia, però resten les dones! I aquestes robes de plorar, sense lila ni marit, sense germans ni pares, sense casa, van per les terres gallegues, "tremolant" sota l'impuls del vent de la rebella, contra el qual el feixisme comença a sentir-se impotent.

Ena ho ha contat una parella de marins, que anaven en el tren de la mort a la institució del 20 de maig del 1937.

A Galícia ho sap tothom, però és precis que ho sap tota Espanya. No hi ha marins gallegos en el "Cantaris", com tampoc en el "Baleares" ni cap altre vaixell feixista. Ni tan sols formen part de "bons" armats que hi ha al port del Ferrol. Des del començament del moviment fins al mes de maig, els feixistes no van aconseguir cridar les quintes marineres. Concomitant és que foren tripulants d'aquella vaixella. Ho pogueren confirmar en el cas de la "Galathea", vaixell societa de les guardies marines, que es rebella prop de Rueda. Més de 600 homes foren afusellats a la plaça. Els execucions de la marina són republicanes. Per això no els cridaren i per això els marins dels vaixells rebells que bombardejaven les costes italians són de la Marina Italiana.

El seu propòsit no fou cridar-los, però l'afirmació de Galícia acabà amb els requisits i falangistes, monàrquics i civils i no hi va haver més remei que fer-los venir. A la crida oficial la majoria dels mariners passaren a engrossar les files dels guerrillers de la muntanya formades per homes que han jurat lluitar contra el feixisme fins a donar la vida. Han estat 12.000 homes. El natural hauria estat col·locar-los a les seves antigues unitats, però no s'hi anava a veure. Ho feien bé, perquè si no, un dia, aquests homes en alta mar haurien vorejat la República i haurien entrat en un port lliure. Tota els antics marins de l'Armada Espanyola han anat a formar forces de xoc que les dirigien falangistes, regentats o guardies civils, o tal vegada a cobrir baixes a la bandera del Terç. A Galícia creix la rebella, alimentada per les dones. La primera sortida de trens de reservistes de marina, la nit del 9 de maig del 1937, no

la oblidarem mai, ningú, ni els que hi anaven ni els que en la nostra terra restaren. A les deus seus encara que mai ningú el veia embolcallat amb la política... Però al encendre's la lluita, Manuel Fresco, horritzat per les matances de Vigo, de Vilagarcia, del Ferrol i de La Corunya, reuà a tots els homes de El Calvario i els hi digué:

"Tots seurem fills de mala mare, si ens sobleguem a aquestes forces. Qui signi hora, a defensar-se i a morir, abans de que airo-pel·lis les nostres mulleres. Qui signi covard que marxí, abans que tinguem de matar-lo... Ningú marxí. El nostre guerriller, oblidant els seus milions, les seves comoditats, els seus fills, la seva dona, organitzà la defensa del poble que en poques hores fou convertit en una fortalesa, sembrat de barricades i parapets. Després repartí armes i municions i amb els seus quatre-cents amics, assaltat per les dones i els infants, restà un setge de deu dies en els que calgueren davant El Calvario infiltrats de falangistes i guardies civils. No desperdicià Fresco una sola munició. Quan disparava quicua amb el cap obert i rebell... S'hagué de portar artil·leria per a dominar el poble del nostre guerriller. Aquest i la seva gent, amb dones i criatures,

de El Calvario, pare i espòs, s'aniria amb els de la facció. Ho deien aquesta, assegurant que era dels seus encara que mai ningú el veia embolcallat amb la política... Però al encendre's la lluita, Manuel Fresco, horritzat per les matances de Vigo, de Vilagarcia, del Ferrol i de La Corunya, reuà a tots els homes de El Calvario i els hi digué:

"Tots seurem fills de mala mare, si ens sobleguem a aquestes forces. Qui signi hora, a defensar-se i a morir, abans de que airo-pel·lis les nostres mulleres. Qui signi covard que marxí, abans que tinguem de matar-lo... Ningú marxí. El nostre guerriller, oblidant els seus milions, les seves comoditats, els seus fills, la seva dona, organitzà la defensa del poble que en poques hores fou convertit en una fortalesa, sembrat de barricades i parapets. Després repartí armes i municions i amb els seus quatre-cents amics, assaltat per les dones i els infants, restà un setge de deu dies en els que calgueren davant El Calvario infiltrats de falangistes i guardies civils. No desperdicià Fresco una sola munició. Quan disparava quicua amb el cap obert i rebell... S'hagué de portar artil·leria per a dominar el poble del nostre guerriller. Aquest i la seva gent, amb dones i criatures,

de El Calvario, pare i espòs, s'aniria amb els de la facció. Ho deien aquesta, assegurant que era dels seus encara que mai ningú el veia embolcallat amb la política... Però al encendre's la lluita, Manuel Fresco, horritzat per les matances de Vigo, de Vilagarcia, del Ferrol i de La Corunya, reuà a tots els homes de El Calvario i els hi digué:

"Tots seurem fills de mala mare, si ens sobleguem a aquestes forces. Qui signi hora, a defensar-se i a morir, abans de que airo-pel·lis les nostres mulleres. Qui signi covard que marxí, abans que tinguem de matar-lo... Ningú marxí. El nostre guerriller, oblidant els seus milions, les seves comoditats, els seus fills, la seva dona, organitzà la defensa del poble que en poques hores fou convertit en una fortalesa, sembrat de barricades i parapets. Després repartí armes i municions i amb els seus quatre-cents amics, assaltat per les dones i els infants, restà un setge de deu dies en els que calgueren davant El Calvario infiltrats de falangistes i guardies civils. No desperdicià Fresco una sola munició. Quan disparava quicua amb el cap obert i rebell... S'hagué de portar artil·leria per a dominar el poble del nostre guerriller. Aquest i la seva gent, amb dones i criatures,

La Premsa de diumenge

GUANYAHEM LA GUERRA

"El Dia Crítics" dema cit el seu editorial: "Acreditada la disposició prohibidora exhibida fentendosa de les militars que estahan may de aconseguir un su supremacia de antes sobre el Poder civil i la participacion en actos politicos; estubo asombrado inspirado en el acierto el permiso concedido por Indalecio Prieto para que se celebrara en el Olympia el acto organizado por el Comandante de Guerra del 21 Cuerpo de Ejército. Quedó patente en él, que se ha hecho ya efectiva la unidad del Ejército Popular a base de una disciplina i a la que voluntariamente todos se someten y que comprometidos con la República, sienten una fe ciega en la victoria. Porque esta fe la afirmamos magnífica de entusiasmo, de decisión y de patriotismo que hicieron todos los combatientes en el Olympia: ganaremos la guerra."

La unitat és necessària tant dintre l'Ejército Popular com en el Poder, i per això reclamem, en bé de la mateixa Revolució, que s'abolís les situacions de parcialitat. La C. N. T. no pot continuar per més temps desafiada del governament del país.

EL FEIXISME AL DESCUBERT

«El Publicista» remarca que els mètodes de que en val el feixisme internacional han estat demuntats i posats a la llum del dia.

«El jo dels totalitaris fa un any que dura, i és tan descaçat que ja no queda ningú que no l'hagi descobert. El coneixem nosaltres tan bé com a París i a Londres, i el coneixem adhir als Estats Units, on el president Roosevelt l'acaba de posar a la llum del dia davant dels seus concitadans en termes inequívocs encaminats a advertir el poble americà dels perills que l'amenacen. Les guerres, segons ha dit el President dels Estats Units, són una

malaltia contagiosa i constitueixen una amenaça addic per a aquells que se'n troben més allunyats.»

«Però la guerra per la llibertat dels pobles és necessària, i Espanya ha mostrat al Món el camí per a deslluir-se de l'esclavatge que volen establir arreu els Estats totalitaris. Només cal que es posin al nostre costat, i vencerem.»

EL NOBLE GEST DE ROOSEVELT

"El Diàries Express" així: "Mussolini i Hitler aporant no dar importancia al acta de Roosevelt. Però la procecion les va per dentro. Per uns estadis que sean no se les puede ocultar que la intervencio de los Estados Unidos, en esta, como en la anterior conflagracion europea, decide el triunfo a favor de las naciones que la obtengan. La otra vez beneficiosa Italia de la generosidad de los Estados Unidos. Y, por cierto que aun les debe sumas enormes por anticipos en metálico e importe de aporcionamientos recibidos de quienes fueron sus aliados y ahora estan proximos a ser sus enemigos. Los alemanes saben, por propia experiencia, como las gustan los norteamericanos. Y ya le legará el turno a Italia si hoy en breve Mussolini no recobra el seso."

«El difícil que Mussolini i Hitler tornin entera, els i llurs sistemes són conseqüència d'un estat de cosa que moment poden desaparèixer quan tota els pobles d'un i altre continent, diguin "Prunt" amb el fusell a les mans.»

FRONT POPULAR ANTI-FEIXISTA

"Solidaridad Obrera", molt entenedament, fa observar el següent: "La proposició de la C. N. T., dirigida lealmente a todos los aliados y organizaciones antifascistas, tendia a lograr, aun cuando para ella fuera menester de

fos a refugiar-se en els turons de Puentebrna. I aquest home que per tota es preocupava contemplà impassible, amb la seva dona i els seus fills, quedaven presoners als feixistes. Ja es paria de les seves heroicitats contra els feixistes. Avui el agosten milers de republicans als quals proporcionà armes i municions als quaters dels pobles immediats, fins i tot als de Vigo i Pontevedra. No n'hi ha combot de quèviures i mures, s'apoderen de tot. Fa algun temps es portà de Vigo tot un hospital de sang, amb infermiers, metges i practicants. Ara els seus homes tenen metralladores, morters i fusells automàtics. Els falangistes no s'atreveixen a anar a cercar-lo. El entra a Vigo quan vol igual que a tot arreu. El mes d'abril disfrazat, disfrazat de clergue, va amar a veure al dirigent de Falange. En sortir del despatx deixà un escrit que deia: "Si dintre de deu hores, la meua dona i els meus fills no estan en llibertat n'emportaré els seus i encendré la ciutat..."

«Al dia següent Manuel Fresco, abraçava a la muntanya els seus familiars. El nostre guerriller, que ara, compta quaranta-tres anys, assegura que podrà alliberar a Galícia, la seva terra volgués. Ho aconseguirà; ho sabem tota els -ya-nis s'hi téntat s'hi téntat s'hi téntat gallecs com també sabem que ningú podrà capturar vis al milionari que ho va donar tot per a l'independència de la pàtria.»

«Per mucho que nos satisfagan los acuerdos locales, no podemos menos que reconocer que ellos son insuficientes y aun pueden dar lugar a posiciones contradictorias. Hay que evitarlo a toda costa. Ya no estamos en el periodo de los tanteos y de los experimentos. Urge ir a una solución de fondo, a una ampliación sobre el plano nacional del Frente Antifascista o del Frente Popular Antifascista. No puede ya alegarse ningún reparo al método, desde que se propicia con un máximo sentido de lealtad y de comprensión.»

«Seu dubte aquestes han d'ésser les condicions indispensables sobre les quals es pot bastir el Front Popular Antifascista. Per-ho altra-ment seria convertir-lo en missi-riosa parafràsia dels aprofitats, que encara n'hi ha.»

SOCIALS A CATALUNYA

tén. I potser també la pugna entre individualisme i col·lectivisme. La vida sedentària del llinatge humà hagué d'ofèrir, al començament, un caire comunitari. El nomadisme havia estat propi de l'home salvatge i perdurà fins que s'inicià l'ordre familiar, quan els grups, afectats d'impulsos translatius o dedicats al pasturatge, portaven una vida d'un cert vagabundisme. Amb el poble agricultor aparegué l'afècció a la terra i l'amor a la possessió per al propi manteniment.

L'home, si no naturalment, és fatalment sociable. Aristòtil afirmà que per viure sol era necessari ésser déu o bèstia. L'home s'hagué d'associar a l'home per defensar-se de les feres primerament, per completar i harmonitzar les seves necessitats després, i, finalment, per cercar comoditats. Però no era solament l'impuls que derivava de les coses materials el que el guiava cap a la sociabilitat, ans encara, i principalment, un instint superior que el portava a la realització del seu destí, al desenvolupament de la seva intel·ligència, a l'obra d'afirmació de les seves facultats.

L'individu en si mateix no és altra cosa que una societat. Cada organisme és un conjunt, els components del qual es corresponen, un tot concret que arrenca i proce-

ELS MOVIMENTS

per un enemic de la societat. I Rousseau afirmà que la invenció de la màquina havia rebaixat l'home a la categoria de peça. Malgrat tot, avui convenim que el progrés tècnic fou, només d'una manera circumstancial, un factor contrari a l'interès immediat del treballador, però que amb els anys la màquina ha esdevingut auxiliar de l'home.

Hi ha un altre punt essencial. L'obrerisme ha guanyat relació amb el desenvolupament dels mitjans productors. Si les reivindicacions materials obreres provoquen un augment en el cost de la mà d'obra d'una magnitud tal que ultrapassi el límit màxim permès per la situació de la indústria en un moment donat, l'evolució general resulta entrebancada. I si es planteja quan l'opinió, el sentir de la col·lectivitat, és adversa, difícilment triomfen. Així podem acceptar que el moviment social i el polític es completin; són parts d'un tot.

L'obrerisme, la lluita social, de la manera que la coneixem actualment, és un producte dels temps moderns. El vell, el clàssic, el racial, és l'inconformisme. L'antagonisme que es desprèn d'aquesta dos mots: teu i meu, naqué probablement en els primers temps de la Humanitat i generà la lluita entre el qui posseïa i el qui pre-

ELS PRIMERS MOVIMENTS SOCIALS A CATALUNYA

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO **AIT** NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA

Barcelona, dimens, 11 d'octubre del 1937

ANY I NUMERO 199

REDACCIO, ADMINISTRACIO I TALLERS:

Carrer Cornell de Cent, número 288

Telefons: Administració 34419

Redacció 34427

Tallers 34421

SUBSCRIPCIONS

Barcelona, un mes	Ptas. 370
Península, un mes	" 370
Amèrica i Filipines, trimestre	" 1030
Als altres països, trimestre	" 1030
NUMERO SOLT: 15 CENTIMS	

TEMES

Es qüestió de situar la C. N. T.

Sense esperar el passat — i fet el que sigui humanament possible perquè no es repetirà, malgrat que ho vulgui l'adversari polític — cal fer un compte del present i el futur. En fer-ho, ens adonem que la situació ambigua d'ara no és la més adient als interessos nacionals i materials de la C. N. T., amb per avui, els més importants i insubornables al cos proletari i antifascista.

Si la guerra fos un accident normal contra d'altres nacions, en tant que Espanya no l'hagués provocada amb alians imperialistes, la situació actual de la C. N. T. seria explicable. La C. N. T. no és un instrument que hagi estat creat per a governar ni per a intervenir directament en l'administració de la cosa pública, com tampoc no fou creada per a acceptar responsabilitats morals en una guerra d'Espanya contra d'altres països. La guerra que ara patim, però, per bé que també sigui de defensa contra la invasió estrangera, és una guerra que té la finalitat de la qual, més que adreçar-se contra l'existència de la República, es contra el redreçament d'un poble caniat de viure règims d'exclaustració política i d'oposicions econòmiques sense nom, car els espanyols, fills d'una terra on broten grans dolcs de riquesa perdit, hem conlletat, fins ara, un poble inferior en cultura i en progrés científic i social; i en una guerra d'aquesta naturalesa, que, passat el que passa, ha redreçat una guerra social, la C. N. T., igual que els altres estaments o sectors antifascistes, hi té com a responsabilitat moral, ultra l'enorme contribució material que, des del primer moment, hi aporta.

Ara bé, fet que consisteix aquesta responsabilitat moral de la C. N. T. durant la guerra? Hem de creure que aquesta responsabilitat no consistirà a dir que si a tot el que els altres facin, ni que sigui una responsabilitat que comporti deures a greüll, sense la contrapartida dels drets que indiscutiblement han d'ésser reconeguts a una Organització tan qualificada, en la guerra i en la Revolució, com és la C. N. T. La nostra Organització té drets inalienables. Té el dret d'intervenir directament i amb la mateixa personalitat que els altres sectors polítics i sindicals en l'endeament de la nova Economia i en l'administració de tota la cosa pública, des dels Municipis i fins de tota els governaments autonòmics i de la República. (Per què la C. N. T. no es troba representada al Consell de la Generalitat i al Govern central?)

No volem excitar-ne les causes o els motius. El fet evident és que els adversaris polítics han procurat aprofitar la nostra inèxperiència política — i això no vol pas dir inèxperiència per a governar i administrar el que calgui — per a forçar la C. N. T. a donar aquesta té com a responsabilitat moral, ultra l'enorme contribució material que, des del primer moment, hi aporta.

No hi fem gaires embuts. La C. N. T. ha de demanar formalment la seva permanència als Consells municipals i provincials i l'immediat accés dels seus representants al Consell de la Generalitat de Catalunya i al Govern de la República; i en demanar-ho amb l'autoritat que donen els drets adquirits, cal fer la declaració que quan la C. N. T. hagi d'abstenir-se dels governaments, serà ella qui ho determinarà, i no els altres, perquè únicament ella ha d'ésser la que pugui comprendre, d'acord amb els interessos que representa, quan haurà finit la seva missió col·laboradora en l'endeament del front i en la guerra i dels resultats polítics i econòmics de la Revolució.

J. PEIRO

NO HI HA RES A FER

Proven de fer girar el Món sobre un nou eix... i res (De «Birmingham Gazette»)

CRIM DE LESA PATRIA

En totes les conversacions de caràcter revolucionari que s'han produït en els pobles, hi ha sempre un cert nombre de guineus de totes les tendències polítiques i socials que desvirtuen del seu país; molts d'ells abandonen correcte de indústria responsable perquè les circumstàncies els eren adverses i no veuen en el risc de perdre l'una o l'altra. Aquest fet és el que ha estat en la nostra Revolució i el que succeirà aviat, encara, en el punt arxipiè de la nostra guerra contra els venços del nostre territori. Si nos no, passen una línia mirada en el fet polític estereotipat recentment, que, tard o d'hora, ha de repercutir en perjudici del poble i molt particularment d'aquells comandats oberts.

que d'una manera desinteressada han fet els màxims sacrificis en bé d'aquella llibertat tan anhelada, en retornar a l'arribada a l'edifici d'un gran nombre de "benjans" diputats.

«¿Què no es troben en el país estranger un resident? ¿Han aprofitat els moments de calma a la retaguardia per poder passar la frontera i gaudir de la vida, perquè amb tota de llibertat al col·laborar les queixes mandats que els s'consideraven amb dret a cobrar?»

El 19 de juliol, quan esclatà el moviment militar feixista a tota la Iberia, aquesta "benjans" que avui, d'una manera desinteressada, han fet els màxims sacrificis, en retornar a l'arribada a l'edifici d'un gran nombre de "benjans" diputats, a que se les retaguardia per poder passar la frontera i gaudir de la vida, perquè amb tota de llibertat al col·laborar les queixes mandats que els s'consideraven amb dret a cobrar?

Ara bé, fet que consisteix aquesta responsabilitat moral de la C. N. T. durant la guerra? Hem de creure que aquesta responsabilitat no consistirà a dir que si a tot el que els altres facin, ni que sigui una responsabilitat que comporti deures a greüll, sense la contrapartida dels drets que indiscutiblement han d'ésser reconeguts a una Organització tan qualificada, en la guerra i en la Revolució, com és la C. N. T. La nostra Organització té drets inalienables. Té el dret d'intervenir directament i amb la mateixa personalitat que els altres sectors polítics i sindicals en l'endeament de la nova Economia i en l'administració de tota la cosa pública, des dels Municipis i fins de tota els governaments autonòmics i de la República. (Per què la C. N. T. no es troba representada al Consell de la Generalitat i al Govern central?)

No volem excitar-ne les causes o els motius. El fet evident és que els adversaris polítics han procurat aprofitar la nostra inèxperiència política — i això no vol pas dir inèxperiència per a governar i administrar el que calgui — per a forçar la C. N. T. a donar aquesta té com a responsabilitat moral, ultra l'enorme contribució material que, des del primer moment, hi aporta.

No hi fem gaires embuts. La C. N. T. ha de demanar formalment la seva permanència als Consells municipals i provincials i l'immediat accés dels seus representants al Consell de la Generalitat de Catalunya i al Govern de la República; i en demanar-ho amb l'autoritat que donen els drets adquirits, cal fer la declaració que quan la C. N. T. hagi d'abstenir-se dels governaments, serà ella qui ho determinarà, i no els altres, perquè únicament ella ha d'ésser la que pugui comprendre, d'acord amb els interessos que representa, quan haurà finit la seva missió col·laboradora en l'endeament del front i en la guerra i dels resultats polítics i econòmics de la Revolució.

«¿Què no es troben en el país estranger un resident? ¿Han aprofitat els moments de calma a la retaguardia per poder passar la frontera i gaudir de la vida, perquè amb tota de llibertat al col·laborar les queixes mandats que els s'consideraven amb dret a cobrar?»

El 19 de juliol, quan esclatà el moviment militar feixista a tota la Iberia, aquesta "benjans" que avui, d'una manera desinteressada, han fet els màxims sacrificis, en retornar a l'arribada a l'edifici d'un gran nombre de "benjans" diputats, a que se les retaguardia per poder passar la frontera i gaudir de la vida, perquè amb tota de llibertat al col·laborar les queixes mandats que els s'consideraven amb dret a cobrar?

Ara bé, fet que consisteix aquesta responsabilitat moral de la C. N. T. durant la guerra? Hem de creure que aquesta responsabilitat no consistirà a dir que si a tot el que els altres facin, ni que sigui una responsabilitat que comporti deures a greüll, sense la contrapartida dels drets que indiscutiblement han d'ésser reconeguts a una Organització tan qualificada, en la guerra i en la Revolució, com és la C. N. T. La nostra Organització té drets inalienables. Té el dret d'intervenir directament i amb la mateixa personalitat que els altres sectors polítics i sindicals en l'endeament de la nova Economia i en l'administració de tota la cosa pública, des dels Municipis i fins de tota els governaments autonòmics i de la República. (Per què la C. N. T. no es troba representada al Consell de la Generalitat i al Govern central?)

No volem excitar-ne les causes o els motius. El fet evident és que els adversaris polítics han procurat aprofitar la nostra inèxperiència política — i això no vol pas dir inèxperiència per a governar i administrar el que calgui — per a forçar la C. N. T. a donar aquesta té com a responsabilitat moral, ultra l'enorme contribució material que, des del primer moment, hi aporta.

No hi fem gaires embuts. La C. N. T. ha de demanar formalment la seva permanència als Consells municipals i provincials i l'immediat accés dels seus representants al Consell de la Generalitat de Catalunya i al Govern de la República; i en demanar-ho amb l'autoritat que donen els drets adquirits, cal fer la declaració que quan la C. N. T. hagi d'abstenir-se dels governaments, serà ella qui ho determinarà, i no els altres, perquè únicament ella ha d'ésser la que pugui comprendre, d'acord amb els interessos que representa, quan haurà finit la seva missió col·laboradora en l'endeament del front i en la guerra i dels resultats polítics i econòmics de la Revolució.

«¿Què no es troben en el país estranger un resident? ¿Han aprofitat els moments de calma a la retaguardia per poder passar la frontera i gaudir de la vida, perquè amb tota de llibertat al col·laborar les queixes mandats que els s'consideraven amb dret a cobrar?»

COMUNICATS OFICIALS

LES NOSTRES FORCES DEL NORD NO SOLAMENT AGUANTEN L'ALLAU INVASOR, SINO QUE ATAQUEN I OCUPEN POSICIONS

A conseqüència del càstig sofert ahir, l'enemic ha cessat en els seus atacs en el front del Sud

EXERCIT DE TERRA

CENTRE.

Després d'un intens foc de metralladora, fusell i morter, les forces pròpies ocuparen noves posicions a la cota 909 del nord de Tàjida, a l'est de Capornal, al front de Guadalajara.

S'han presentat als nostres rengles 17 evadits del camp feixista.

NORD.

Front oriental. — Els rebells ocuparen la cota 002, Parbo, al sud de Collado i la cota 280 al sud de Margallones. També aconseguiren escalar, ajudats per una gran

massa d'aviació i d'artilleria, el primer cim a l'oest de la cota 910, on s'arribà al comtat com a ros. Els focs contrariats van llançar fora els feixistes d'aquella altura en direcció a Segúnie, i foren completament vençuts per les nostres tropes, que els prengueren dues banderes i material de guerra, no classificat encara. Els rebells abandonaren llocs morts al camp.

Front sud. — L'enemic atacà intensament en tota la línia, principalment a la carretera de Tàjida, i aconseguí conquistar Canto de Dos. Els lluitats molt durament des de Peña Buján a Tàjida, i les nostres forces conqueriren un punt a Peña Buján i castigaren extraordinàriament l'enemic. Foren preses dues banderes, una metralladora pesada i altres armes. Foren 18 preses un seguit i alguns soldats.

SUD.

En l'atac enemic d'ahir per la zona de Navalsarguilla, les tropes lleials varen eludir el foc de l'artilleria feixista i avançaren cap a les línies contràries de la zona del Omo i n'ocuparen una. Agafaren dues metralladores, fusells i alguns presoners. A conseqüència del fort càstig sofert ahir, l'enemic ha cessat en els seus atacs contra Sierra Herrera. Amb tot, la pressió encara, amb poca energia però, davant de Cuenca i a la carretera de Villaharta, sense aconseguir cap avantatge.

Les nostres bateries han bombardejat Beas (Granada) i les emigrades pel pas de Las Granjas.

SUD DEL TEIX.

Foc de canó sobre les nostres posicions de Burguillo, Cova i cota 680. L'artilleria pròpia de Don Benito i Villanueva de la Sierra disparà sobre una concentració de cavalleria localitzada a la carretera de Peralada a Granja de Torrelizama, i la dispersà. Se'l transporta ferrosos bombardejar en la posició de Peralada.

LLEVANT.

Foren batudes amb eficàcia per l'artilleria les posicions feixistes de la vall de Venta del Perol, al sector de Puerto Escudón. Lesegres tiroleses, en distants series.

EST.

Davant la forta pressió enemiga al sector de Jara, les nostres forces, que arribaren en diverses ocasions al cos a cos, es replegaren, en compliment d'ordres del comandament, a les antigues bases de les quals havien sortit per a l'atac en les jornades recent.

CRIMINALITAT FEIXISTA

Alta el volum considerable de les activitats feixistes, ens és convenient de considerar a les manifestacions d'un poble de civilitat que es complenen a treballar Europa, pot determinar, en un termini el més breu possible, una evocació justíssima de la gent decent que acaba, de cap i tota, amb la guerra i els resultats polítics i econòmics de la Revolució.

«Dues» imprimeix als seus subconscients discursos és la que mena el règim de vida dels pobladors de la península de configuració social, política, estan ben organitzats els italians i els que hem de percebre, per força, la fluita del "mancorronisme" podrà.

«Dues» imprimeix als seus subconscients discursos és la que mena el règim de vida dels pobladors de la península de configuració social, política, estan ben organitzats els italians i els que hem de percebre, per força, la fluita del "mancorronisme" podrà.

«CATALUNYA», endavant!

Avui «CATALUNYA» vesteix noves gales. El nostre diari, el diari dels treballadors tots, dels catalans federals i antifascistes sincers, inicia una més ampla etapa periodística. D'ara ençà la seva aparició i sobre la marxa, va superant obstacles i defectes propis de tot creixement. S'evoluciona camí amunt!

Podem estar orgullosos els qui sempre hem defensat a les nostres rengles la llet de la llengua vernacula com a mitjà de propaganda i captació en terres catalanes. I és just que així ho comprés un dia o altre.

«CATALUNYA», cada dia més ben presentada, millor informada, amb seccions variades i útils, serà llegida més i més en el camí de la superació demostrada en els fets i no amb les paraules, que sovint són dissonants i inoportunes.

EL CURS D'ENSENYAMENT ALS MONITORS SENYIARÀ BEN AVIAT

Hem assolit tota els practicants dels exercicis físics en general que el dret d'inscripció al II curs per a Monitors quedarà l'ancat dintre breus dies. El Comissariat d'Educació Física i Esports fa avinent que un cop l'ancada la inscripció no s'admetran noves sol·licituds, puix que tot seguit iniciaran els exàmens dels sol·licitants.

«CATALUNYA», cada dia més ben presentada, millor informada, amb seccions variades i útils, serà llegida més i més en el camí de la superació demostrada en els fets i no amb les paraules, que sovint són dissonants i inoportunes.

«CATALUNYA», cada dia més ben presentada, millor informada, amb seccions variades i útils, serà llegida més i més en el camí de la superació demostrada en els fets i no amb les paraules, que sovint són dissonants i inoportunes.

Imprudència mussoliniana

«La República» qualifica d'imprudència mussoliniana els manegs del Duce en el seu debilitament diplomàtic amb Londres i París: «Cal declarar que Mussolini, per tal de donar-se el plaer de trair França i Anglaterra de dalt a baix, està a punt de cometre no solament un error de maniobra, sinó una seriosa imprudència al Danubi. Mussolini no hi guanya res al Mediterrani, i hi perd al Danubi».

Hitler entrarà al cel per la porta gran

Harr Streicher, governador de Francònia i furibund antijew, ha dit, en un discurs pronunciat a Nuremberg: «Crec que quan el líder passarà a l'Eternitat, el Juge Suprem

UNA CRIDA A LA PROTECCIO

Ara que l'Ajuntament de Barcelona s'apresta, amb molt d'interès, a fer renouar a totes les barrisades, seria molt convenient que hom pensés en el que la tanta falta al carrer de Baguer de la barriada de Sant.

el més adient seria empenyer el refugi al mig de l'edifici que hi ha entre els carrers Populars i Escorial, i disposar les portes que hi donen accés de manera que dues construccions amb les portes dels antics establiments, en aquesta manera, en donar un pas a l'altre, els rebells de la "guerra" no puguin entrar a la ciutat, i així, amb la protecció dels nostres heroics defensors, els soldats del Duce, necessiten flassades i roba per a fer front als rigors de l'hivern. La retaguardia lleial s'ha de preocupar, a tothora, dels seus fills i germans que als fronts de guerra lluiten perquè Espanya es vegi lliure d'opressors. Ni un de sol ha de restar insensible a aquest sagrat imperatiu antifascista: tot el que tingui una o dues flassades, roba interior i d'abast, que pugui aferrar-les a un milió, cal que ho faci amb mateix. Un altre, per a la seva família, a «SOLIDARITAT INTERNACIONAL ANTI-FEIXISTA», Via Durruti, 22 i 24, segon. Obedes 48.

«CATALUNYA», cada dia més ben presentada, millor informada, amb seccions variades i útils, serà llegida més i més en el camí de la superació demostrada en els fets i no amb les paraules, que sovint són dissonants i inoportunes.

«CATALUNYA», cada dia més ben presentada, millor informada, amb seccions variades i útils, serà llegida més i més en el camí de la superació demostrada en els fets i no amb les paraules, que sovint són dissonants i inoportunes.

CAMINALLUM